

סוד הברכות של מצוות התורה

רָזָא דְרָזִין, לְאִינוּן דִּידְעֵי חֲכַמְתָּא דְמַאֲרִיהוּן [ע"ה] סודי

הסודות כלומר יש כאן סודות גדולים שנמסרו לחכמי הסוד לאותם שיודעים

חכמת קונם, **לְמַנְדַּע רָזָא דְבִרְכָאן, בְּפִקוּדֵי אוֹרֵייתָא** לדעת

סוד הברכות של מצוות התורה כלומר "ברכת המצוות", **וּבְכָל הַנְּאִין**

וּבְסוּפֵין דֵּהֲאֵי עֲלָמָא ובכל ברכות הנהנין וברכות השבח וההודאה על דברי

החשק והרצון שנפשו של אדם מתאוה ונכספת להם בעולם הזה, וצריך לדעת את הסודות

והכוונות של אותן ברכות, **לְאִרְקָא בִּרְכָאן מֵעִילָא לְתַתָּא** והתכלית

היא להוריד ולהמשיך ברכות ושפע מלמעלה למטה.

אור הרשב"י

שאמר שברכת המלות ושל הנהנין הם לארקא ברכאן מעילא לתתא וכנ"ל שהכוונ' בהם להשפיע השפע מיד כדי לתקן אותו הנילוץ שיש במאכלים ולהוסיף חיות רוחני בו לצד מברכות העמידה דליונון תיקונא דמאריהון. דוק מלת דמאריהון שר"ל מאריהון של אותם ברכות דעמידה שהן ז"ן ואין הכוונה בהם לאו"א כשל שאר הברכות. וברכות העמיד' מבוארת כוונתם ליודעים שכולם בז"ן ולתקן את המלכות תחלה מתתא לעילא כמו שהיא בצדוץ שתחלה לכיון בו אל ו"ה בכריעת הגוף להוריד ו' לגבי ה'. ואח"כ באתה י' לגבי ו' והכל בת"ת זעיר. והרי הכל מתתא לעילא. ואמנם משם ואילך הוא מעילא לתתא אלהינו ואלהי אבותינו וכו' עד סוף הברכה שנכנסים בזעיר המוחין ונבנית המלכות וכן כל הברכות דעמידה מן הראשונה ואילך כולם לתיקונה. ואין השפע יורד מיד כי יש זוג דישראל ולאה בויעבר ושל יעקב ורחל בני"א והשפע יורד בעלינו לשבת:

השביל נקרא ברוך, והנתיב ברכה, ונודע כי זווג היצוניות דאו"א לא פסיק לעלמין, לכן השביל שהוא היסוד דאבא הוא מחובר תדיר עם הנתיב שהוא היסוד דאימא.

[ע"ה] **רָזָא לְרָזִין וכו'** ירמוז לעיקר סוד ברכת הנהנין שהוא להמשיך שפע רב טוב מב' יסודות או"א. פי' מן השביל המסתתר ומיוחד תמיד בנתיב ברוך בצרכה והיינו רזא לרזין:

[ע"ה] **לְאִינוּן יודעי חכמתא למנדע וכו'** כי עיקר תואר ברוך של ברכת הנהנין והמלות הוא ביסוד חכמה. ואניע דברי סה"כ וז"ל דע כי כל הברכות הן מלמעלה למטה כדי להמשיך השפע חוץ מי"ח ברכות העמידה שהן להעלות ממטה למעלה וכו' עד והנה ברוך זה לריך לכיון בו ביסוד עליון דחכמה הנק' שביל דקיק להמשיך בו השפע ולחברו עם יסוד הבינה הנק' נתיב וזה נק' ברוך וזאת ברכה והכל ענין אחד עכ"ל. וזכה יובן מאמרנו

ההבדל בין ברכות התפילה לברכות הנהנין

בְּרַךְ (בד) **בְּרָכָאן דְּעִלּוֹתָא, דְּאַנּוּן תְּקוּנָא דְּמַאֲרִיהוּן,**

מִתַּתָּא לְעֵילָא וּמַעֲיָלָא לְתַתָּא חוץ מן ברכות התפילה

דהיינו תפילת העמידה, שהם תיקון של המלך והמלכה ז"ל שתיקונם בתחילה מלמטה למעלה, שעל ידי הקרבנות, זמירות ויוצר, עולים בתחילה בירווי ניצוצי הקדושה מלמטה

מבי"ע עד האצילות שהיא בתפילת העמידה, ואח"כ בברכת שים שלום נעשה יחוד ויורדים המוחין מלמעלה למטה עד ז"ל ועד בי"ע ועל המתפלל. **בְּרָכָאן דְּלֹאוּ אַנּוּן**

בְּעִלּוֹתָא, [עז] **סְלִקִין מִתַּתָּא לְעֵילָא** אבל הברכות שאינן של תפילה

אלא של ברכות הנהנין והמצוות והשבח, בתחילה יורד שפע מלמעלה מיחוד התדירי לחג"ת בתיבות ברוך אתה ה' אלהינו, ואח"כ עולים מלמטה למעלה עם הרפ"ח ניצוצי

הקדושה שיתבררו על ידי הברכה, **עַד דְּמָטוּ גּוּ נְהוּרָא דְּלֹא נְהִיר**

עד שמגיעות לתוך יסוד דמלכות. ואומר "דלא נהיר", כי למלכות אין אור משל עצמה,

וּמִתַּעֲרִי בְּתוּקְפָא, לְהֵהוּא נְהוּרָא דְּלֹא נְהִיר, בְּהֵהִיא

בְּרָכָה, והניצוצות הקדושות הללו מעוררים בתוקף לאותו אור שאינו מאיר שהיא

המלכות, על ידי הברכה ההיא, **וְסְלִקָא אֶתְעֵרוּ לְעֵילָא, עַד דְּמָטוּ**

אור הרשב"י

השפע האמיתי. ואז פוגע אור זה עם האור אשר עלה. ויחדיו שורות בראש לדיק הוא דעת זעיר להמשיך שניהם למטה. וגם שם נמשכים דרך קו האמצעי. מ"מ מתברכן אבהן ובנין שבשני הקוים דימין ושמאל. וכל סרגין דלהון לאתווי לאה ורחל:

[עז] **סְלִקִין מִתַּתָּא לְעֵילָא** ה"ס אור חוזר העולה מלמטה דהיינו נילולות מתוך הקליפה דמתעלין בכת האור הראשון המושפע להעלותם ולכן עולים עד נהורא דלא נהיר הנו"ל ומתערי לעילא בכת שקבל הוא נהורא דלא נהיר באותה הברכה ומתעלים עד כרסייא היא הבינה: ואז יולאות ברכות אחרות ממקור עליון הוא השביל הנו" והוא

לְבָרְסִיּא עֲלָאָה, מְקוֹרָא דְכָל חַיִּין ואח"כ עולה ההתעוררות עוד למעלה בתיבות ברוך אתה ה' אלהינו עד שמגיעה לכסא העליון שהיא הבינה שהיא המקור של כל החיים דהיינו שכל האורות והמוחין והשפע יוצאים ממנה בתיבות מלך העולם. **בְּדִין נִפְקוּ מִהָהוּא מְקוֹרָא עֲלָאָה, בְּרִכָּאן אַחֲרָנִין** ואז יוצאים מאותו מקור העליון שהוא יסוד דאבא ברכות אחרות יותר מעולות שהן השפע האמיתי, **וְאַעֲרֵנוּ אֱלִין בְּאֱלִין** ופוגשים אלו באלו, כלומר, אור היורד מלמעלה עם אור של אמא שעולה מלמטה עם אותם ניצוצות, **וְנִשְׁקִי אֱלִין לְאֱלִין** ונושקים אלו באלו בסוד יחוד דנשיקין, **וְאַתָּאן וְשָׂרִיין לְרִישׁ צַדִּיק, לְאַרְקָא לְתַתָּא** ובאים ויורדים שפע הברכות מאו"א דרך ו"ק דז"א ליסוד דז"א שנקרא "ראש צדיק" להוריד השפע למטה למלכות. **וְכַד נְחַתִּין, אַתְּבִרְכֵן אֲבָהֵן וּבְנֵין, וְכָל שְׂרָגֵין דְּלַהוֹן** וכאשר יורדים דרך האבות שהם חג"ת ודרך הבנים שהם הנה"י מתברכים האבות שהם בחג"ת והבנים שהם הנה"י וכל כליהם ולנרות שלהם שהם לאה ורחל. (ס"א בר) (לְעֵילָא)

כוונת ברכות הנהנין והמצוות להמשיך שפע ממעלה למטה

וְרָזָא דְאֱלִין בְּרִכָּאן לְאַתְעֲרָא מֵעֵילָא לְתַתָּא, בְּרִזָּא דָא והסוד של אלו הברכות מה שצריך לכוין בהם הוא, לעורר מלמעלה

למטה, כי כוונת ברכות הנהנין והמצוות להמשיך שפע ממעלה למטה, כי תיכף בעלות

ברכת האדם בכוונה, יורד שפע מלמעלה למטה לז"א וממנו לנוק' והסוד הוא זה.

כוונת תיבת ברוך דברכות המצוות והנהנין

בְּרוּךְ:

דָּא רְזָא דְמְקוֹרָא עֲלָאָה מְבֻלָּא [עח] בתיבת ברוך הוא הסוד של

המקור העליון מכל, והוא להוריד שפע מיסוד דאבא הנקרא "שביל", **לְאַרְקָא** [עט]

וְלְאַמְשָׁבָא [9] וְלְאַנְהָרָא כָּל בּוֹצִינִין להוריד ולהמשיך שפע מיסוד

דאבא ליסוד דאמא ביחוד דחיצוניות העולמות שלא פוסק לעולם, ולהמשיך שפע מיחוד

זה כדי להאיר את כל הנרות שהם ג' הקוין דז"א חח"ן בג"ה דת"י וממנו לנוק'. [פא]

וְאִיהוּ בְּרוּךְ (נ"א בְּרִיךְ) **תְּדִיר, דְּלָא פְּסֻקִין מִיּוּמֵי** וחוזר ומפרש

שיסוד דאבא נקרא "ברוך" תמיד כי יש בו המשכה תמידית, כי מימי השפע שלו לא

נפסקים לעולם. [פב] **וּמִתַּמֵּן שִׁירוּתָא דְאַקְרֵי עֲלְמָא דְאַתֵּי** ומשמ

מיסוד דאבא נמשך השפע תחילה ליסוד דאמא הנקראת עולם הבא מפני שהוא תדיר

אור הרשב"י

לעילא ולתתא לפי שלעולם הוא בסוד זווג ולא יש היכר אם הוא למעלה בחכמה או למטה צבינה וכדפי' בסי' כ':

[פג] **ומתמן שירותא וכו'** ה"ס יסוד אימא הנק' עלמא דלתי שנמשך ובא והוא בדעת זעיר שבו התחלת

מקור החו"ג שה"ס שמים אש ומים הם והם שני שמות אהו"ה והאו"י העולמי' ט"ל והי"פ ט"ל גי' קצ"ה ואח"כ

הם נכללים ביסוד שהוא קלה דלתתא שגם הוא ברוך כוודע. שר"ל מושפע בתוספת אור. ואם הוא דברכות

הנהנין הוא לארקא לתתא שמקבל מברוך העליון אשר הוא בסוד הדעת. ואם הוא בתפלה הוא לאתערעא מתתא

לעילא כי כל כוונת הורדת השפע במלת ברוך בעמידה הוא לתת כח במלכות וכל העולמות והביכורים שיעלו

למעלה:

[עח] **רזא דמקורא עילאה** מזל"ן איתא בפי' בלק שאות י' יש לה ג' בחי' גזעא רישא ושבילא ולפי הנלע"ד ה"ס

תב"ד לחבא וה"ס הקוץ התחתון של י' והוא בסוד דעת העולה בנקודת ליון העליונה דאימא עילאה וכמ"ש בפי'

בספרא דלניעותא. ואיתא בצרכא שית דף י"ג ע"ב פטר כל רחם בזהוא שביל דקיק תחת מן י' דאיהו אפתח רחמה.

ופירשתי בס' יודעי בינה שלי שה"ס המשכת דעת עליון לחבא עד נקודת ליון בסוד הפנימיות א"כ מקורא עילאה

ה"ס דעת חבא. ורזא דמקורא הוא הנכנס בנקודת ליון שה"ס יסוד והיינו רזא. לארקא מן השביל לנתיב:

[עט] **ולאמשכא** בהמשך האור בתוך זעיר:

[פ] **ולאנהרא כל בוצינין** ככל קוי זעיר וגם בשתי נסויו:

[פא] **ואיהו בריך תדיר**. כי ע"כ נק' שביל לא אתיידע